

mange nyindstiftede hæderspriser har en anden karakter end de hædersgaver, man hidtil har kendt.

Ved de foreslåede ændringer i beskatningen ligestilles heretter dusører og belønninger for fortjenstfulde handlinger med hædersgaver og legater.

Endelig foreslås det, at nogle af lovens *dispensationsbeføjelser* skal kunne overføres fra finansministeren til en anden myndighed.

Ved lovforslagets 1. behandling anbefaledes det af *Peter Nielsen* (S) og *Ømann* (SF). *Ømann* fandt det dog urimeligt, at parcelhuse i almindelighed var undtaget fra avancebeskatningen, uanset hvor stor og hvor urimelig avance der var opnået. *Hauch* (V) kunne ikke tiltræde forslaget om skærpelse af beskatningen ved salg af fast ejendom. Forslaget måtte ses i sammenhæng med den nye jordlovgivning, som regeringen havde bebudet. For venstre drejede det sig om at få større udbud af grunde og derigennem faldende priser. Hertil kunne den af venstre foreslåede frigørelsesafgift tjene, men ikke regeringens lovforslag. De stadige ændringer af loven og særlig indkomstskat skabte utryghed om regeringens hensigter. Også *Ninn-Hansen* (KF) så på lovforslaget i sammenhæng med jordlovgivningen, og han henstillede, at regeringen lod lovforslaget komme til drøftelse sammen med resten af jordlovskomplekset. I øvrigt kunne han ikke tiltræde den foreslåede skærpelse, der kunne bevirke, at der kom mindre udbud af jord. Han vendte sig også imod, at der var tillagt skærpsen tilbagevirkende kraft, idet den skulle kunne anvendes på handler, der fandt sted fra dagen for lovforslagets fremsættelse. *A. C. Normann* (RV) udtalte som sin principielle indstilling, at betydelige arbejdsfri indtægter skulle beskattes, men tiden var næppe inde til at forøge erhvervslivets vanskeligheder, for det var jo navnlig erhvervsjendomme, der ville blive ramt af den foreslåede skærpelse. Også hans parti fandt det urimeligt at behandle lovforslaget uden sammenhæng med jordlovgivningen i øvrigt. En kapitalvindingsskat på jord var isoleret set uden nogen indflydelse på jordsituationen. *Niels Westerbjerg* (LC) fandt, at lovforslaget var uden jordpolitisk betydning. Det måtte betragtes som en ren skattepolitisk foreteelse og ses i sammenhæng med indkomstbeskatningen. Under denne synsvinkel forekom det ham ikke rimeligt, at gevinster ved salg af fast ejendom beskattedes så lempeligt. Man burde overveje at gå længere end det lovforslag, der var til forhandling. Skatteprocenten kunne strammes og tillægget på 40 pct. helt bortfalde. Derimod måtte konjunkturtillægget nok forøges.

Efter 1. behandling henvises lovforslaget til behandling i et udvalg. Udvalget afgav betænkning den 13. december, og der var i